

УДК 130.2

Куца С. – ст. гр.БП-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНЕ РОЗУМІННЯ МИСЛЕДІЯЛЬНОСТІ

Науковий керівник: к.філос.н., доц. Цвіркун В.М.

Характерною особливістю суспільного способу життя є миследіяльність людини. Людська дія та людська діяльність не можуть втиснутися у відому схему “мета – засоби діяльності”, бо пізнання світу є набагато складнішим процесом, ніж просте задоволення тих чи інших потреб. Особливо у плані постановки мети та винайдення засобів її досягнення. Сьогодні думаюча людина піклується не тільки про повсякденність, але й про те, що визначається онтологічною категорією “вічність”.

З огляду на це, варто зауважити, що миследіяльність схематично може бути репрезентована найзагальнішою трьохскладовою конструкцією, яка включає такі елементи: структуру(1), смисл(2), зміст(3)

1. Під структурою, перш за все, розуміється упорядкування елементів у певну модель, яка у нашому випадку є системою базових правил миследіяльності. Структура – це сукупність відношень, які є інваріантними за деяких перетворень. Тобто структура є не просто “скелетом” якогось об’єкта, а сукупністю правил за якими із одного об’єкта можна отримати другий, третій і т.д. шляхом перестановки його елементів та деяких інших симетричних перетворень.

2. Принципово новий підхід у розумінні смислу був здійснений Л.С.Виготським і О.М.Леонтєвим. Характерним для цього підходу є те, що проблема смислу як психологічного поняття була розкрита в результаті аналізу явищ, що належать не свідомості, а життю й діяльності суб’єкта, явищ його реальної взаємодії з оточуючим світом. О.М.Леонтєв, наприклад, вважав, що смисл твориться у результаті відображення суб’єктом відношень, існуючих між ним і тим, на що спрямовані його дії як на свій безпосередній результат, тобто, ціль.

3. Зміст миследіяльності людини, очевидно, є не чим іншим, як пошуком істини. Істина, як зміст миследіяльності, має для людей значення чогось сакраментального, тобто, такого, заради чого варто йти на жертви, навіть ціною власного життя. Адже у чисто буттєвому або, попросту кажучи, життєвому сприйнятті істина – це правда життя, інколи потаємна, іноді вкрай жорстока, навіть для того, хто її пристрасно прагне.

Структура, смисл та зміст миследіяльності у взаємному поєднанні спричиняють до того, що людина досягає бажаних результатів на практиці.

Миследіячи ми завжди на щось (або на когось) сподіваємося, у щось (або у когось) віримо, до чогось виявляємо інтерес, а до когось – симпатію. Ми ставимо перед собою мету, суб’єктом досягнення якої самі й виступаємо, виконуємо програму, яку самі собі й накреслили.

Логіка миследіяльності спонукає нас крок за кроком рухатися до обраної мети, напружуючи і випробовуючи для цього всі власні сутнісні сили – тілесні, психічні (душевні) й духовні.

У якості короткого висновку, можна зауважити, що лише благородна і чітко окреслена мета у своєрідний спосіб скеровує миследіяльність людини, роблячи її структурно-логічною, наділяючи смислом, збагачуючи зміст і спонукаючи нас досягати ефективних, плідних результатів.